

„Mis?“ hüdis soldat wihhaga, kas sa ei tahha urist ühtegi teada, mis ma sulle andsin?“

„Summal peab mind nuhtlema!“ kostis juut „kui herra on mulle uri pandiks andnud. Ma olen jo selle rahha ilma pandita laenanud!“

Selle kisa peale jooksid palju rahwast kokku ja jäid seisma, sedda asja pealt watama, kuidas need mõlemad waidlesid. Soldat pöris ennast rahwa pole ja ütles: „Wadake, armsad innimesed! siin tahhab wanna juut mind petta ja aeab walleks, et ma mitte taskuri polle temma kätte andnud, ja sedda ei woi jo temma lastegagi tehha, et Juut soldatile 5 rubla ilma pandita ulitsa peal laenab!“

„Ja jah! se ei wõi olla“, hüdsid keik ümber seisjad, „sedda ei te üks juut mitte. Se juut on rikkas mees ja tahhab waest soldati petta! Juut wabbandas, mis ta wois, et ta uri ei olle näinud, agga kes tedda uskus, waid iggamees arwas, et jut ilma pandita soldatile rahha ei wõinud anda ja käskisid juti wangi panna, et ta peab uri wälja saatma. Juut sai kinni tirritud ja wangi pandud, kus ta

pidi tunnistama, et uur temma käes on. Juut tunnistas küll, et soldat need 5 rubla olli ärramaksnud, urist ei tahtnud temma teadagi. Nüüd küsis kohhus ka teiste käest, kes soldati wiimisel aeal uriga näinud, kas temmal uri olnud, ehk mitte. Teised soldatid, kes temma nõus ollid, andsid tunnistust, et wanna Itsih sü alla jäi. Juut pidid ühhe hea uri taggasi andma, ja et ta nenda petta tahtnud, weel raske rahha trahwi alla langes.

Need 5 rubla, mis juut soldati käest omma ahnuse himmuga, kui laenatud wastu wõttis, tullid temmale sadda rubla maksma!

Kül on se teada ammu,
Et ilmlik ahne himmu
Sind saggedaeste pettab
Ja saddakordse wõttab,
Kust kassu lootsid sada;
Eas? õigus keigil' jääda. —
Mis polle sinnu omma,
Sest ärra pua sinna
Maailma tühja warra,
Se teeb sul wimaks kARRA,